

TRIKK. TRIKK. TRIKK

ON SEE VÕIMALIK ?

Jõulunäidend kahes pildis.

Tõlkinud ja koostanud:

Lensi Rõmmer

TEGELASED

Tiina
Liisi
Kaarel
Maia
Tutilutt
Päkapikk
Tipatapp
Vanaema
Kindral
Jääger
Kuningas
Esmeralda
Hermeline
Kunikunda
Printsess
Kuldkäbid - tantsijad
Piparkoogid "
Tinasõdurid

Juv. 1656/10

(Tiina ja Liisi ehitavad lumememme. Tuttilutt ehitab kindlust. Kaarel läheb veeämbriga üle lava).

Kaarel: (Paneb ämbri maha) Küll on külm ! (Puhub näppudele)

Tiina: (Seisab seljaga K- poole) Kuule, Kaarel!

Kaarel: Ma kuulen! Mis on?

Tiina: Ema ütles, et sa tooksid vett tuppa!

Kaarel: Kas tõesti? Pritsib talle vett).

Tiina: Aii! Oh sa koletis! Kas ema nägi sind?

Kaarel: Ei! Kujutle, ma taipasin ise, et on tarvis vett tuua. Päris omast peast.

Tiina: Tore!

Kaarel: Ja pörandariided kloppisin ka puhtaks!

Tiina: Veel toredam! Siis on ju pühadeks kõik valmis? Vii vesi tuppa ja siis läheme jõulukuuse järele!

Kaarel: Saab tehtud! Hurraa! Elagu jõulud!

Liisi: Aga enne teeme jõulupakid valmis.

Tiina: Mul on üks köögilapp alles lõpetamata. Selle saab ema minu poolt!

Liisi: Sa ütlesid ju, et sul on kõik lapid ammugi valmis.

Tiina: Rumal! Need ma müüsin ju ära! Meil oli jõuluks raha tarvis. Ema ei saa ju tööl käia!

Liisi: Vaene ema peab jõuluajal voodis lamama!

Kaarel: Arst ütles, et ta varsti võib üles tõusta.

Liisi: Kopsupõletikuga ei tohi mängida, ütles ta ka.

Tiina: (Kohkudes) Kuid meil pole pakkimiseks paberit!

Kaarel: On küll! Õpetaja andis mulle! Peitsin selle kapi taha.

Liisi: Oi kui põnev! (Plaksutab käsi) Tiina, ma aitan sul pakkida. Ja tead mis?! Me teeme sellest köögilapist ilmatusuure paki, - siis ema ei oska arvata, mis seal sees on!

Kaarel: Minu poolt saab ema jalapingi. Selle, mis ma koolis tegin. Õpetaja ütles, et see on väga hästi tehtud.

Liisi: Ee-ei!

Kaarel: Jaa! Nii ta ütles!

Liisi: Olgu! Sellest teeme ühe pisi-pisi tillukese paki, siis ema ei oska arvata, mis seal sees on.

Kaarel: (Naerab) Kui rumal sa oled!

Liisi: Kuidas nii?

Tiina: (Naerdes) Ega siis suurest kingist ei saa väikest pakki teha!

Liisi: Ah-soo! Aga mis mina emale kingin? Mul pole midagi. (Hakkab nutma)

Kaarel: Jah, sinu poolt peaks ka midagi olema. Ära tööina!
 Tiina: Sina tee emale üllatus.
 Liisi: Mis üllatus?
 Tiina: Kata sina jõululaud. Sa oskad ju nii ilusasti lauda katta.
 Kaarel: Pane ema kokamüts pähe, ja ema valge põll ette.
 Liisi: See on mulle liiga suur.
 Tiina: Mis sellest! Kata laud ilusasti valge linaga, pane nõud lauale, pane küünlad põlema ja siis mine ema juurde, tee sügav kummardus ja ütle: palun, ema, laud on kaetud.
 Liisi: Kas nii? (Teeb kummarduse) Palun, ema, laud on kaetud.
 Tiina: Siis ema küsib: kes küll nii ilusa jõululaua kattis. Ja mina ütlen - meie Liisi.
 Liisi: (Keksides) Küll ema siis rõõmustab. Kas ma loen emale selle salmi, mis ma jõuluvana jaoks õppisin?
 Kaarel: Loe, kui sa tahad.
 Liisi: Ema istub siis tugitooli ja mina seisan siin! Kuulake:

Tonn, tonn, tonn
 Kes seal siis on?
 See ju meie väike Liisi
 Ja ta sõber pisi Kiisi.
 Trikk, trikk, trikk.
 On see võimalik?
 Ja siis ongi meie Liisi
 Ja ta sõber pisi Kiisi!
 Nii, nii, nii!
 Mind ema juurde vii, -
 Tahaks ütelda ta'l: tere!
 Kuidas elab kõik su pere?

(Kõik plaksutavad) Tore!!!

Tutilutt: Vaadake, Maia läheb.
 Tüdrukud: (Hüüavad) Maia!!
 Maia: (Lava tagant) Jaaa!
 Liisi: Tule siia!
 Maia: (Tuleb) Tere! Küll täna on külm!
 Tiina: Kuhu sa lähed?
 Maia: Ema saatis mind poodi. Suhkrut ja kohvi tooma.
 Tiina: Oota, - me tuleme ka.
 Kaarel: Ma viin vee-ambrid tuppa. (Läheb mõned sammud)
 Tiina: Meil on tarvis ka poodi minna.
 Liisi: Ja siis läheme metsast jõulukuuske tooma.

Maia: Mida teie ostate?

Tiina: See on saladus. Ema ei teagi. Me ostame jõulukuünlaid ja...

Liisi: ja särakuünlaid.

Tiina: Ja jõulupuu ehteid.

Liisi: Ooo, - me teeme nii ilusa jõulupuu!!!

Kaarel: Mõned piparkoogist nukud ostame ka. Need on hiigla head!

Liisi: Nad hoiavad käsi nii. (Näitab) ja kõhu peal on neil suhkrust nõõbid ja käistel punased triibud.

Kaarel: Ja mõned päkapikud ostame ka! Punase mütsi ja valge habemega.

Liisi: Need käivad nii. (Näitab vanamehe käiku)

Tiina: ja kuldpaberis jõulukompvekke.

Liisi: Valgete narmastega.

Kaarel: Aga kübid korjame ise ja kuldame üle. Seda on lihtne teha - õpetaja näitas.

Maia: Kas te olete kuulnud, et täna peavad kuninga käsul kõik majad olema lipuehtes. Pärjad ja vanikud ka.

Liisi: Mis pärast?

Maia: Sest printsess sõidab täna klaas tõllas läbi linna. Viisteist orgestrit mängivad.

Liisi: Mispärast?

Maia: Noh, et teda lõbustada. Kas te siis pole kuulnud, et printsess on juba kolm kuud halvas tujus ega saa naerda.

Liisi: Oooooooo!

Maia: Ja pagarid pakuvad talle torti ja šokolaadi.

Liisi: Torti!

Tutil.: Šokolaadi!!!!

Maia: Ja turuplatsile on ülesseatud karussell, et printsess võiks sellega sõita, kui ta tahab.

Liisi: Karussell? (Võtab Tutil. käest kinni, keksivad) Karussell, karussell!!

Maia: Ja siis on seal veel nukuteater ja võlurid ja - ja -- kõike, mis te soovite!

Liisi: Mõtelda! Oi kui ma saaksin olla printsess!

Tiina: Küll ta võib õnnelik olla!!!

Maia: Hakkame minema, ehk näeme printsessi tõlda.

Kaarel: Oodake, ma viin ämbri tuppa.

Tiina: Me võtame kuurist kelgu.

Tutil.: Ma tulen aitan!

Tiina: Pole vaja, me saame isegi.

Liisi: Head aega, Tutilutt! (Jooksevad ära)

Tutil.: Head aega! (Vaatab teele) Kui vanaema juba tuleks! (Vaatab teisele poole) Seal tuleb keegi! Ei, see pole vanaema. Kes see võiks olla? Ta lehvitab mulle! (Lehvitab vastu) (Lavale tulevad Päkapikk ja Tipatapp kelku vedades, millel suured pakid)

Päkap.: Oh, oh, oh! Terekest, terekest!

Tutil.: Tere! Kes teie niisugused olete?

Päkap.: Mina olen Päkapikk ja see on mu võsu Tipatapp. Me otsime üht vana tädid, kes oskab valu ära võtta. Kas sa tunned teda?

Tutil.: Tunnen küll!

Päkap.: Mis ta nimi on?

Tutil.: Vanaema!

Päkap.: Kus ta elab?

Tutil.: Siin! (Näitab onni poole)

Päkap.: Me tulime Targa Tädid juurest abi otsima.

Tutil.: Kellele? Kellel on abi tarvis?

Päkap.: Võid sa arvata kellele?

Tutil.: Ei!

Päkap.: Jõuluvana! endal!

Tutil.: Jõuluvana?!

Päkap.: Põhjanabalt alla kihutades oli tal üks kinnas ära kadunud. Pakane oli kohe ta näpust kinni haaranud ja näpistanud.

Tipat.: Oh, mis nüüd saab? Vaene jõuluvana! Kas nüüd jõulud ei tulegi?

Päkap.: Sellepärast me siia tulimegi. Ehk saame Vanaema käest salvi haige näpu peale.

Tutil.: Vanaema pole kodus. Kuid ta tuleb varsti.

Päkap.: Noh, siis me tuleme tagasi.

Tipat.: (Kes ühe pakiga mänginud) Isa! Kuule isa! Keegi ütleb siin sees "Mamma"!

Päkap.: Jah, jah, - see on üks nukk. Kiirustame nüüd!

Tipat.: Isa! Ma tahaksin saada ka niisuguse nuku!

Päkap.: Sina? Nuku? Oi, oi, oi! Pea meeles, et meie päkapikud ei ela mitte selleks, et saada, - vaid et anda! Teistele rõõmu teha!

Tipat.: Kas ma siiski...

Päkap.: Kiirustame nüüd! Tuhat last ootavad jõulukinke! (Tutilu- tile) Palju tervisi vanaemale! (Lahkuvad kiirelt. Tutilutt läheb nendega kaasa. Piparkoogid ja kullatud kuusekäbid tantsivad lavale. Kui tants lõppenud, tuleb Vanaema)

Vanaema: Küll ma olen väsinud! Oh, oh, oh! Pean natuke puhkama (istub trepile) Tuttilutt! Tuttilutt! Kus sa oled?

Tutil.: (Tuleb joostes) Vanaema, kus sa nii kaua olid?

Vanaema: Täna oli palju tööd teha. Aitasin küürida, pesta ja küpsetada. Ja siis käisin kahte haiget ravimas. Kes see oli, kelle jalg oli väänatud? Oli see nüüd pesunaine või kaupmehe proua.

Tutil.: See oli hoopis üks vana onu.

Vanaema: Jah, jah,- see ta oli! Ma näen halvasti ja kuulen halvasti. Hakkan vist vanaks jääma. Kuulen ainult seda, mis sina ütled. Kes on kallis, küll selle juttu kuuldakse!

Tutilutt:Mina kuulen ka sinu juttu.

Vanaema: Muidugi, muidugi, jah! Oled mu kallis silmatera! Lähen ja puhkan veidi. Ole siis hea laps ja ära mind ärata. Las ma magan natuke.

Tutilutt:Ole mureta vanaema,- ma ei ärata sind! Ja kui keegi peaks tulema salvi järele, siis ütlen, et tulgu teinekord.

Vanaema: Hea laps, hea laps!

Tutilutt:Head und, vanaema!

Vanaema: Aitäh, aitäh! (Läheb majja)

Tutilutt:(Hakkab mängima)

Kindral: (Tuleb ringi vaadates, nagu otsiks kedagi) Kuule, poiss, elad sa siin?

Tutilutt:Ja-a!

Kindral: Elab siin keegi "Tohterdaja tädi" või ema Kadri, või kuidas teda kutsutakse!

Tutilutt:Ei, siin elavad ainult vanaema ja Tuttilutt.

Kindral: Tuttilutt? Kes see on?

Tutilutt:Tutilutt? See olen mina.

Kindral: On su vanaema tohterdaja?

Tutilutt:Vanaema on vanaema.

Kindral: On vanaema kodus?

Tutilutt:On küll!

Kindral: Ma tahan temaga rääkida!

Tutilutt:Ei saa!

Kindral: Miks ei saa?

Tutilutt:Vanaema magab!

Kindral: Ärata ta üles!

Tutilutt:Ei ärata!

Kindral: Siis äratan ma ise. Ava uks!

Tutilutt: Ee-ei!

Kindral: Ava kuninga nimel.

Tutilutt: Ei saa! Siin pole mingit kuningat.

Kindral: Siis avan ma ise! (Astub lähemale)

Tutilutt: (Astub talle ette) Mõtled sa röövida?

Kindral: Tobu! Näen ma välja, nagu röövel?

Tutilutt: Võib olla! Ma pole röövlit näinud.

Kindral: Olen kindral ja tulen kuninga käsul! Lase mind mööda!

Tutilutt: Ei tohi! Vanaema magab!

Kindral: Ta peab tõusma! Mul on talle tähtis kutse edasi anda.
(Läheb mööda)

Tutilutt: Ai! Ära astu mu kindluse peale!

Kindral: Ai! (Hüppab üle kindluse. Koputab kepiga trepile)
Kadri-ema! Kadri-ema! Tõuse üles! Sa pead kohe minuga
kaasa tulema.

Tutilutt: Kas sa usud, et vanaema ärkab?

Kindral: O-ja! Küll ta ärkab! Kadri! Sa pead minuga koos kuninga
juurde tulema. Kuninga purihammas valutab!

Tutilutt: Ära näe vaeva! Ta ei ärka!

Kindral: Ära ärrita mind, poisipõnn! (Põrutab kepiga) Kuninga
nimel käsen ma! Tõuse kohe üles!

Tutilutt: Vanaemal on väga hea uni. On ta väsinud, siis võib ta
magada ükskõik kui kaua.

Kindral: Sina ära lobise lollust, poisiklutt! (Möirgab) Kadri,
Vanaema!

Tutilutt: (kisub teda riietest) Jäta vanaema rahule!

Kindral: (Teeb ilmatu kära) Vanaema! Vanaemaaaa! Ta on vist
surnud! (Kuulatab) On jah surnud!

Tutilutt: (Naerab) Eh-ei! Ei ta ole surnud!

Kindral: Siis on ta suremas! Ma pean kohe kuningale teatama.
(Hakkab minema)

Tutilutt: Head aega! Head teed sulle minna!

Jääger: (Tuleb suure kiirusega) Kuninga hammas valutab nii
hirmsasti, et ta ei jõudnud enam kannatada. Ta tuleb ise
siia. Ma jooksin ette sellest teatama. Kus on ema Kadri?

Kindral: Surnud!

Jääger: Tõesti? On see kindel?

Kindral: Ei ole! Ma ei tea, kas ta on elus või surnud. Mina teda
üles ei saa.

Jääger: No-noh! No vaata kas ta tõuseb, või ei. Minu käsku

kuulavad kõik! (Komistab kindluse peale)

Tutilutt: Ära talla mu kindluse peal!

Jääger: Kes siin piiksub? Aja ta siit minema!

Kindral: Ei saa. See võrukael elab siin.

Jääger: Kes ta niisugune on?

Kindral: Tohterdaja lapselaps.

Jääger: Siis vist ei saa teda siit ära ajada. Noh, me ei tee temast väljagi. Ta on meile nagu õhk! (Möirgab) Tõuse üles, vanamoor! Tema kuninglik kõrgus jõuab kohe siia!

Tutilutt: Mis ma ütlesin! Ega teie teda üles ei ärata.

Jääger: Häbemata poisiklutt! Kas sul pole austust ülemuse vastu! (Pörutab) Kadri-ema! Mis kombed need on? Kas sa ei kuule, mis ma ütlesin? Kuningas jõuab kohe siia!

Kindral: Ma ütlesin ju, et ta on surnud.

Jääger: (Kuulatab) Loba! Ta ju norskab! Kas sa oled niisugust surnut näinud, kes norskab? Ärka üles!!!!

Tutilutt: Jäta vanaema rahule! Ega see pole sinu vanaema. (Poeb ukse ette)

Kuningas: (Tuleb. Pea salliga kinni seotud. Kroon viltu salli peal) Ai, ai, ai! Lõpuks ometi jõudsin siia! Oi, oi, oi! Mu pea lõheb lõhki! Mu hammas on vesikikivide vahel! Oooo! (Kindral ja Jääger kummardavad maani)

Kindral: Lubage alandlikult teatada, et tohterdaja magab!

Kuningas: Miks te ei ärata teda üles?

Jääger: Me katsume heaga - tema muudkui magab....

Kindral:me katsusime kurjaga - tema ikka magab!

Kuningas: Ta on ehk haige?

Kindral: Mina kartsin, et ta on surnud. Kuid ei, -ta norskab. Kuulake!

Jääger: Ja see põngerjas ütleb, et vanaema võib ükskõik kui kaua magada.

Kuningas: Ai, ai, ai! Viimati magab terve päeva!

Kindral: Või kaks päeva.

Jääger: Või kolm päeva.

Tutilutt: Või ka neli.

Kuningas: (Karjatab iga arvu juures) Varsti on nul tuhat valutavat hammas, - kümmetuhat, sadatuhat- miljon!!! (Jookseb laual ringi)

Jääger: Palun truualamlikult luba katsetada ühe uue vahendiga.

Kuningas: Ja, jaaa! Katseta millega tahad!

Jääger: (Tõmbab kübaralt sule) Me kõditame teda veidi lõua alt,
- siit ja sealt. See äratab ta ilmeksinata!

Tutilutt: (Hakkab südamest narma) Ha-ha-ha!

Jääger: Mis sa naerad? Ega ma sind ei kõdistanud.

Tutilutt: Aga vanaema ei naera! Ta ei kardagi kõdi!

Kuningas: Ei teist pole abi. Ma ise kutsun. (Hakkab ukse poole minema)

Tutilutt: Ära tulla mu kindluse peal.

Kuningas: Tead sa ka, kellega sa räägid?

Tutilutt: Tean küll! Sa oled see onu, kes mu kindluse peale astus.
Aga seda sa ei tohi!

Kuningas: Hm! Seal on sul õigus. Seda ma ei tohi jah! Ma lähen
ünber kindluse. (Teeb seda. Ukse juures maheda häälega)
Kadri-ema! Kadri-enakene! Siin seisab su kuningas ja
hüüab sind! Kas sa ei kuule? Kadri! (Vihaselt) Ärka
üles, või ma lasen su vangitorni heita!

Tutilutt: Kui vanaema magab, võib teda ainult üks hää! äratada.

Kuningas: Mõh?! Kelle hää!

Tutilutt: (Koputab rinnale) Tutiluti.

Kuningas: Ah, - ära hoopile. Ei saa sinagi teda üles.

Tutilutt: Saan küll.

Kuningas: Miks sa ei ärata siis?

Tutilutt: Ma ei taha.

Kuningas: Miks sa ei taha?

Tutilutt: Sest vanaema ütles, et ma teda mitte ei ärataks.

Kindral: No küll on kangekaelne!

Kuningas: Oo mu pea, - mu vaene pea....

Jääger: Kuidas sa julged niiviisi rääkida! Kas sa ei tea, et
see on su kuningas.

Tutilutt: On see kuningas? See vana onu?

Jääger: Ja kõik inimesed peavad kuninga käsku täitma, - üle
kogu riigi.

Tutilutt: Kuid mitte siin. Siin peab vanaema käsku täitma. Ja
vanaema ütles, et teda ei tohi äratada.

Kuningas: Ooo! Ta teeb mu hulluks!

Tutilutt: (Kuningale) On sul vanaema?

Kuningas: Jaa, on küll.

Tutilutt: Kas sa ei kuula ta sõna?

Kuningas: Teadagi, et kuulan, - aga... mõnikord juhtub....

Tutilutt: Vanaema sõna peab alati kuulama. Alati! (Ähvardab sõr-
mega) Ai, ai! Ei tohi olla sõnakuulmatu! Ai, ai!

Kindral: See on ninakuse tipp!!!

Jääger: Poiss, sa saad nahapeale!

Kuningas:(Istub trepile) Tule siia, ma räägin sulle midagi. Tule, istu mulle sülle. (Tutilutt istub) Ütle, kas sa tahaksid tulla lossi?

Tutilutt: Kas vanaema võib kaasa tulla?

Kuningas: Võib küll, Ja sina võid printsessiga mängida. Tahad sa?

Tutilutt: On tal nii ilus kindlus, kui mul?

Kuningas: Palju suurem ja toredam!

Tutilutt: On tal kahureid ka?

Kuningas: Jah! Ilusad kullast kahurid ja tinast sõdurid.

Tutilutt: See on tore!

Kuningas: Ja sa võid iga päev süüa torti ja kooki ja maasikamoosi.

Tutilutt: Kas vanaema saab ka?-torti ja kooki ja maasikamoosi?

Kuningas: Vanaema saab ka! Ja magada võid kuldnuppudega siidist süngis.

Tutilutt: Kas vanaema ka?

Kuningas: Ja muidugi! Kuid enne peame vanaema üles äratama.

Tutilutt: (mõtleb natuke) Me võtame vanaema nagunii kaasa.

Kuningas: Ära räägi runalust! Kuidas me saame teda kaasa võtta, kui ta magab?

Tutilutt: (Rõõmsalt) Me ootame, kuni vanaema ärkab! Homme,... või ülehomme!

Kuningas: Ei,- kui me sõidame, siis kohe!(Tõuseb) Ärata vanaema!

Tutilutt: Ei, ma ei saa! Vanaema ütles, et ma ei tohi teda äratada.

Kuningas: Ära jonni! Tee, mis ma käsen!

Tutilutt: Sina vist küll pole hea oma vanaema vastu. Häbi, häbi!

Jääger: On see vast jõupsikas!

Kindral: Nii me ei saa edasi ega tagasi. Peame midagi muud väljamõtlenä. (Kindral paneb näpu ninale, Jääger rusika pealele, kuningas vaatab üles. Käivad ringi)

Jääger: Kui me torkaksime vanaema nõõpnõeltega?

Kuningas: Ei, seda ma ei luba!

Kindral: Kui tooksime suure trummi?

Kuningas: Ei, see ei aita! Ta ei kuule ju.

Jääger: Käes! Nüüd ma tean!(Võtab taskust väikese pudeli) See aitab! Seda saate kohe näha.

Tutilutt: Ei tohi vanaemale haiget teha!

Jääger: Eest ära, põngerjas! (Lükkab Tutiluti eest. Rabelemisega lendab pudel suures kaares maha) Aah! Ooh! Nuuskpiiritus!! Appi!!! (Aevastab)

Kuningas: Atentaat! Atentaat! Aitsihh!

Kindral: Pommid ja granaadid! Aitsihh! (Aevastab mürinal)

Jääger: Sina lurjus! Sa häbenata poisijõmpsikas. Ma sulle näitan!
(Ajab Tuttilutti taga)

Tuttilutt: Vanaema! Vanaema! Appi!!! (Kukub maha)

Vanaema: Tuttilutt?! Mis viga väike Tuttilutt?

Tuttilutt: Tuttilutt sai haiget!

Vanaema: Kus sa oled? Tule siia!

Tuttilutt: (Jookseb vanaema juurde) Siin ma olen!

Vanaema: Kus on valus? Vaatame kohe järele.

Tuttilutt: (Näitab kätt) Siit valutab.

Vanaema: Ah-ah! Siia paneme natuke salvi peale ja siis saab käsi kohe terveks. (Võtab taskust salvipurgi)

Kindral: (Näppab purgi) Kuningal on eesõigus.

Vanaema: Oh heldus! Kuhu mu purk kadus!?

Kuningas: Ei, ei, - mina ootan. Siin on Tuttiluti eesõigus. Siin on tema kuningriik.

Kindral: (Paneb purgi vanaema pihku tagasi).

Vanaema: Küll on nali. Näe, - purk on ju siin. (Määrib Tuttiluti kätt) Nüüd saab lapse käsi kohe terveks. Varesele valu, harakale haigus, musta linnule muu tööbi. Meie lapse näpp saab terveks enne kui jõuluvana tuleb. Nii. Nüüd on käsi terve.

Kuningas: (Karjatab) ai-ai-ai-ai!!

Tuttilutt: Vanaema, -sel onul on ka valu. Määri temale ka salvi peale.

Vanaema: Kus see onu on? Ma olen nii unine, et ei näe hästi.

Tuttilutt: (Toob kuninga kättpidi vanaema juurde) Siin, vanaema. Onu hammas valutab.

Vanaema: Ah-ah, jah-jah, - nüüd ma näen. Noh, paneme siis tema haigele hambale ka salvi. (Loeb "V Varesele valu" ja määrib kuninga põske) Soo! Nüüd on valu varsti läinud.

Kuningas: Oo, kuidas see leevendab valu!! Kuidas ma saan seda sulle tasuda?

Vanaema: Laske mind ainult rahus magada. (Läheb istub trepile)

Kuningas: (Kallistab Tuttilutti) Siis ma tänan sind, sest sina äratasid vanaema. Mis sa tahad tasuks?

Tuttilutt: Pane üks kroon trepile, - samapalju maksavad ka teised.

Kindral: Noh, kuningal on võimalik natuke rohkem tasuda.

Kuningas: Ja nii, nagu ne ennist rääkisime, - sa tuled meie juurde

lossi elama, Oled nõus?

Tutilutt: Olen küll. Kui vanaema on nõus.

Kuningas: Küsi ta käest.

Tutilutt: (Tukkuvale vanaemale) Vanaema, vanaema!!! Kuule meid
palutakse kuninga lossi! Me saame ilusa toa ja kooki ja
torti ja maasikamoosi iga päev!

Vanaema: Kas ma saan seal magada?

Tutilutt: Jah, sa saad siidi söngi kuld nuppudega.

Vanaema: Noh, hakkane siis minema. (Jääb uuesti tukkuma)

Tutilutt: (Kuningale) Vanaema on nõus!

Kindral: Kuidas ne magava vanaema lossi saame?

Kuningas: Kandke ta kätel tõlda.

Jääger ja Kindral võtavad vanaema kätele. Kuningas ja
Tutilutt käsikäes järel. Käbid ja Piparkoogid tantsivad
järele.

E E S R I I E

Teine pilt

Kuninga lossis. Esmeralda, Hermeline ja Kunikunde on õnnetud.

Kunikunde: Mis ne peame tegema?

Hermeline: Me vaene printsess on tujust ära ja turtsub.

Kunikunde: Kui meie teda ei oska lõbustada, kaotane me onad kohad.

Esmeralda: Mind lastakse kindlasti lahti. - see on kindel. Mis mu vaene ema ütleb!

Kunikunde: Mis ne ka välja ei mõtleks, et printsessi lõbustada, -
- ta aina mossitab ja haigutab

Hermeline: Kui katsuksine veelkord teda linna meelitada.

Esmeralda: Ei. - klaas tõllas ei taha ta hoopiski enam sõita!!!

Kunikunde: Ta ütles, - me tegevad teda narriks.

Esmeralda: Ta ütles, - olen nagu pärdik puuris!

Hermeline: Karusellile ta oma jalga ei tõsta.

Esmeralda: Ja kolmkümnend uut nukku lasi prügimäele visata.

Kunikunde: Oh, - milline õnnetus!!

Hermeline: Mis meist küll saab!!!

Esmeralda: Tssstt!! Printsess tuleb!

Printsess: (Tuleb, istub troonile, märkamata hoovidaamide kummar-
Kunikunde: (Ruttab puuvilja vaagnaga printsessi juurde) dusi)

Printsess: (Võtab ühe õuna, hammustab kord ja viskab pörandale)
Ooohh, kui hapu!! Kuidas te julgete mulle pakkuda
säärast õuna!

Hermeline: (Võtab teise vaagna) Olge lahke, kaunis printsess, -
need on ehk maitstavad.

Printsess: (Võtab ühe, maitseb, teeb grimassi ja viskab õuna pö-
randale) Fuhh! See on ju kole magus. Niisugust ma küll
ei söö!

Esmeralda: (Ruttab ette) Aga need, armuline printsess. Need on
teile ekstra tellitud Paradiisi saarelt.

Printsess: Sa luiskad! Need on kindlasti sama vastikud, kui eel-
mised. (Loobib kõik õunad pörandale)

Hermeline: (Pakub mõnd mehaanilist mänguasja) Kas printsess ei
tahaks seda imelist leiutist vaadata?

Printsess: On see mõni leiutis? Usud sa, et see on naljakas?
Vii minema.

Esmeralda: Kas printsess ei tahaks uue nukuga mängida? See ütleb
"Papa" ja "Mamma", kui siia vajutada. (Paneb nuku print-
sessile põlvedele.)

- Printsess: Kui rumal! Üks pasti tükk karjub "Mamma" ja "Papa".
Ime, et sa mulle vana kalossi sülle ei pannud.
- Kunikunde: (Tantsitab hüpiknukku)
- Printsess: Oi kui totter! Viska aknast välja! Silmapilk, kuuled sa!
- Kunikunde: (Viskab hüpiknuku aknast välja. Keegi karjatab väljas.)
- Printsess: Kes seal karjatas? Kas ehk Sametkäpp? Minu kiisule ei tohi haiget teha. Esmeralda, mine vaata kohe järele!
- Esmeralda: (Läheb välja)
- Hermeline: Ehk armuline printsess sooviks joonistada? Printsess joonistab ju imekaunisti! (Ulatab bloki ja pliiatsi)
- Printsess: (Kritseldab midagi, haigutab) Lase see sisseraamida! Kuldraami! Kalliskividega! Pea meeles, just kalliskividega!
- Hermeline: Kas printsess kavatses anda selle kuningale jõulukinkiks?
- Printsess: Ei, milleks? Riputa see minu voodi kohale.
- Esmeralda: (Tuleb nutva Tiinaga) Armuline printsess, see polnud Sametkäpp, kes karjatas, vaid see armetu plika. Sametkäpp magab, tänu taevale, oma siidipadjal.
- Printsess: Miks sa karjusid? Ma ei kannata kisa.
- Tiina: Sa pillasid oma hüpiknuku mulle pähe. See oli väga valus.
- Printsess: Pillasin? Ma ei pillanud, - vaid ma käskisin selle välja visata.
- Tiina: Käskisid välja visata? Miks?
- Printsess: Mulle see ei meeldinud.
- Tiina: Oled sa nii pirtsakas? Viskad välja nii ilusa nänguasa?
- Printsess: On see sinu meelest ilus?
- Tiina: Väga ilus!
- Printsess: (Halvustavalt hoovidaamidele) Sel armetul olevusel pole ju üldse maitset. (Hoovidaamid noogutavad nõusolevalt) Kuidas sa välja näed! Miks on su nägu ja käed nii punased?
- Tiina: Pakane näpistas.
- Printsess: Ja sellepärast oled sa punane kui keedetud vähk? Oli see vast kange poiss!
- Tiina: Kui rumal sa oled! Kas sa siis ei tea, et kuningas Pakane on üsna vana mees, kelle habe on jääpurikatest. Täna oli ta tõesti jube julm mu vastu.
- Printsess: Kuidas sa julged nii viisi rääkida kuninglikust isikust!

Ta polnud sugugi julm!

Tiina: Oli küll! Ta hammustas mind. Enne sõrni ja siis nina.

Printsess: (Puhkeb naerma) Hammustas sind! Oli see vast viisakas härra!

Tiina: Ega ta seda nii halvasti ei mõtle. See on tema komme. Ta hammustab kõiki!

Printsess: Huh - kui inetu! Miks sa hulguvad siis niisuguses kohas, kus säärased tüübid liiguvad!

Tiina: Ma pidin ju metsast jõulukuuske tooma. Vaata, - meie ema on haige, sellepärast pean mina selle eest hoolitsema, et kodustel jõulurõõmu oleks. Saad aru?

Printsess: Jõulurõõmu? Kuidas saad sina, viletsake, teistele jõulurõõmu valmistada?! Kui isegi mu hoovidaamid sellega hakkama ei saa. Oh, kui sa teaksid, kui rumalad nad on!

Tiina: (Vaatab ringi) Kus sinu jõulupuu on?

Printsess: Jah, - kus on mu jõulupuu?? Selle olete hoopis unustanud! Mis kombed need on?

Esmeralda: Mõõdunud aastal lasi printsess jõulupuu prügimäele visata.

Hermeline: Printsess ütles ju, et lihtne metsapuu ei passi siia.

Tiina: Nüüd ma mõistan. Siin on kõik liiga tore ja uhke. Kui sa teaksid, kui hea ja hubane meie juures on. Kui jõulupuu lõhnab ja küünlad säravad.. ja ja, siis tuleb jõuluvana. Kingitustega.

Printsess: Jõuluvana!! Kus on minu jõuluvana? Miks te pole mulle jõuluvana toonud?

Tiina: Jõuluvana tuleb ise. Tuleb sinna, kus on häid lapsi.

Printsess: Tood sina ise omale jõulupuu?

Tiina: Ja. Esiteks ma läksin poodi. (Loeb näppudel) Ja ostsin piparkooke, 2 päkapikku, 15 küünalt, 3 jõulukompvekki ja siis veel ...

Printsess: Kust sa raha said?

Tiina: Ära kõnele vahele, - see pole viisakas! Ma heegeldasin 10 pajalappi ja müüsin need ära. Ja selle raha eest ostsin veel 2 õuna. Ühe saab Kaarel ja teise Liisi.

Printsess: Kes need on?

Tiina: Need on minu vend ja õde. Ja siis ostsin veel ühe suure jõuluvorsti. Oooo, kuidas see maitseb!!! Tule homme meile, siis saad ka ühe tüki.

Printsess: Tänan kutsumast.

Tiina: Ja siis läksimegi metsa ja raiusime ilusa kuuse. Seal me kohtusimegi pakasega.

Printsess: Miks sa teed teistele nii palju head?

Tiina: Aga see on ju kõige toredam! Kas ei ole?

Printsess: Ma ei tea. Pole kunagi proovinud.

Tiina: Vaesekene! Siis sa ei teagi, mis tähendab olla südamest õnnelik.

Printsess: Ee - ei! Kus su jõulukuusk praegu on?

Tiina: Väljas kelgu peal.

Printsess: Ja need teised? Kus need on?

Tiina: Kaarel ja Liisi ootavad mind, köögis. Ma pean kohe minema! (Kõnustab õuna peale) Üks õun!... ja veel... ja veel üks! Kas sina viskasid õunad põrandale? (Vai- kus) See pole sinust ilus! Kas sina tohid toitu põran- dale visata?

Printsess: Sa võid need omale võtta.

Tiina: Kas tõesti? Oo, - tänan! (Nopib õunu)

Printsess: Ja selle hüpiknuku võid ka võtta!

Tiina: Tänan, tänan! - armuline printsess!

Printsess: Esmeralda, anna mu uus nukk ka tüdrukule! Ja selle mänguasja võid ka saada! (Esmeralda annab mänguasjad Tiinale)

Hermeline: Midagi niisugust pole mu silmad enne näinud!

Kunikunde: Täna õhtul kukuvad taevatähed küll inestusest alla!

Tiina: Oo tänan, tuhat tänu, - kui hea sa oled! Kui ilusaks sa teed meie jõuluõhtu! Kuidas küll ema saab rõõnusta- ma! Niipalju ilusaid asju! (Keerutab rõõmuga ringi)

Printsess: Soovid sa veel midagi?

Tiina: Oh ei, oh ei! Ma ei oska enam midagi soovida, ma olen nii õnnelik.

Printsess: Kas ma võin su jõulupuud näha?

Tiina: Ja muidugi! Oota natuke, - me toome selle siia. (Jook- seb välja). See on väljas kelgul.

Printsess: Imelik tüdruk! Mul on kahju, et ta ära läheb. Hermeli- ne!

Hermeline: Jah, mida armuline printsess soovib?

Printsess: Mis asi on kelk?

Hermeline: Oh, üks armetu vilets riistapuu.

Printsess: Kas sellega sõita ka saab?

Hermeline: Printsessid sõidavad ainult tõllas.

Printsess: Homme tahan ma kelguga netsa minna jõulukuuske tooma.
Mõistate!

Esmeralda: Oh, printsess, see ei sobi!

(Kirikukellad, ukseid avanevad, lapsed toovad ehitud
jõulupuu sisse. Kuningas, Vanaema ja Tuttilutt tulevad
sisse. Viimaseks Jõuluvana)

L Õ P P